

Utbyte och Corona: Viruset, inte Ölen

Innan avresa

Sedan jag började min utbildning på KTH och fick reda på utbytesprogrammet som skolan erbjuder, så har jag alltid velat åka på utbyte. Den största faktorn som hjälpte mig bestämma vilket land jag ville åka till var språket. Först och främst ville jag till ett land med minst språkbarriär och då blev engelsktalande länder mer lockande. Att vara inom EU för att inte behöva söka om visum var också en faktor såväl som berättelser om universitet och staden. Därför blev Storbritannien det landet som kom först i min lista och berättelser om studentliv och själva Newcastle University övertygade mig att det skulle vara spännande att vara där. Dessutom har det varit någon i min förra studio som gick i Newcastle University och var på utbyte på KTH. Newcastle befinner sig även i nordöstra Storbritannien och är nära Edinburgh som ger då en möjlighet för utflykter till Skottland.

Det hjälpte dessutom att vi var två från KTH som var på utbyte i Newcastle och att vi känner varandra sedan första året. Vi samarbetade med att fixa de nödvändiga förberedelserna så som boende, saker som skulle fixas med skolan (både på KTH och Newcastle University), och Erasmus.

Ankomst

Vi bestämde oss att vara i Newcastle minst en vecka innan terminsstarten för att kunna vänja oss till staden och kanske även hinna utforska lite. Det var inte förens några dagar senare att vi kom till universitet på introduktion- och informationsmötet för alla terminens utbytesstudenter. Där fick vi information om skolan och andra administrativa saker som vi behövde fixa (registrering, visum om behövs, och möte med utbytesansvariga). Strax därefter fick man ta ett engelskprov för att skolan ska kunna bedöma vilka språkliga hjälpmedel och stöd man behöver för oss som inte har engelska som modersmål. Provet var nödvändigt för att bestämma om en behöver läsa engelska kurser obligatoriskt eller bara några handledningar och hjälp med skrivande och tal; beroende på resultatet fick man olika alternativ på stöd som varierar, från online kurser och korrekturläsningar (vilket gäller för studenter som skriver massa texter och inte arkitekturstudenter särskilt mycket) till obligatoriska kurser.

De har inga sektioner (eller nationer), likt vi har på KTH men studentkår har dem. Kåren har sin egen lokal med restauranger, pubbar och även en livsmedelsbutik. De anordnar även olika evenemang och vid terminsstarten hade de även planerade evenemang för oss utbytesstudenter. Vi gick med på rundvandring runt campusområdet, en kårkväll där kåren presenterade sig. Det som vi tyckte var mest givande dock var deras "Buddy-system". Volontärstudenter på universitet som har tidigare själv varit på utbyte fungerade som faddrar och blev tilldelade med ca 6 utbytesstudenter. Våra Buddies var som slags "lokala vänner" som vi fick ha kontakt med under hela utbytet. Genom dem kunde man få tips och hjälp med vardagliga saker så som var man kan klippa sig billigt, klubbar eller pubbar som är bra, var man kan handla mat, och även skolrelaterade saker som hjälp med vem eller hur man kan ta kontakt om det förekommer problem eller liknande. Som våra faddrar på KTH var våra buddies delansvar att introducera Newcastle till oss och vara våra vänner. Vi höll därför kontakt med varandra i Buddygruppen och planerat dessutom att ses någon gång på fika eller fest (hann dock aldrig pga olika scheman och eventuellt, Cornapandemin). Första mötet med Buddies var också ett gott tillfälle att träffa andra utbytestudenter.

Kåren erbjuder även flera föreningar som man får gå med. Variationen är ganska stor och handlar om olika intressen som sport, träning, konst, resa, forum för olika ämnen och andra kulturella intressen. Dessa organisationer oftast har medlemsavgift som man får betala beroende på nödvändiga kostnader i föreningen (vissa sportorganisationer har till exempel större avgift för att ha råd för träning och

utrusningar. Summan man betalar varierar dessutom på medlemsperioden då vissa tar endast helårsmedlemskap och vissa terminsvis.

Ekonomi

CSN var det viktigaste ekonomikälla vi hade. Förutom det vanliga 10 000 kr i månaden kunde man dessutom söka för tilläggs lån som man är berättigad om man ska på utbyte. Tips därför är att kolla andra möjliga lån man kan få genom CSN förutom det vanliga stipendiet och studielån. CSN-lån är ändå väldigt schysst jämfört med andra banklån. Med vanliga CSN-lån och stipendium fick vi dessutom tilläggs lånet och månadsvis fick vi därmed ca 13 000 kr.

Erasmusstipendiet var också möjligt att söka till, trots osäkerheten pga Brexit. Storbritannien hade redan officiellt gått ur EU vid tiden vi kom. Kolla dock om man fortfarande är berättigad för Erasmusstipendiet då Brexits övergångsperiod gäller bara tills slutet av 2020, och beroende på vilket avtal som kan komma mellan EU och Storbritannien så kan möjligheten till Erasmusstipendiet variera. Tips också är att kontakta Erasmus själv. Vi fick info från administration innan att vi inte var berättigade för stipendiet men efter att ha tagit kontakt med Erasmus så visade det sig att vi ändå var det.

Pengarna som man får från Erasmus kom i en hel summa och inte månadsvis (detta kanske varierar). Första vi fick var 75% av hela summan och kom efter att ha gjort klart allting i Mobility-portalen inför resan. Dessa pengar var bra för att till exempel köpa flygbiljetter och betala nödvändiga avgifter för bostaden (deposition kan förekomma). Ett till tips är att kolla efter studentrabatter. SAS till exempel har erbjudanden för under 26 med SAS Ungdom.

Universitet i sig är gratis för oss svenska medborgare. För andra kan det förekomma att man måste betala skolavgifter eller tuition fees. Det behöver vi inte oroa oss för. Alla grundläggande avgifter för att kunna registrera sig behövde vi inte oroa oss för. Som på KTH behöver man ha med sig egna material och mat. Utskrifter, som på KTH, får man göra genom tilldelade krediter som man får varje termin (jag tror att det gäller även plottaren). På verkstan kan man också köpa material billigt som trä och metall. Den terminen vi var där var gips och betong gratis. Användning av maskinerna inklusive laserskärare är gratis.

Generellt är Newcastle en ganska billig brittisk stad. Man kan gå ut med vänner utan att ruinera sig. Maten är också relativt billig beroende på var man handlar. Flera restauranger, bland annat nära campus har studenterbjudanden om man visar sitt ID-kort (student ID får man vid registrering). Stadens storlek gör det dessutom onödigt att åka kollektivtrafik till skolan om man inte bor utanför staden. Då nästan allting är promenadavstånd, så behöver man inte busskort eller liknande. Behövs det däremot så är resor ganska billiga, (så är Uber). Newcastle sägs bara jättbilligt bland annat för att det är en studentstad. Det är dock bara relativt. Brittisk pounds värde mot krona varierar och under tiden vi var där var det ganska dyrt. Vissa saker kostar då ungefär lika mycket som i Stockholm.

Tips för att spara är framför allt, laga egen mat! Det finns kylskåp och mikron på skolan och de flesta studenterna tar med sig egen mat. Glömmer man ta med sig egen mat finns massor av restauranger i närheten som erbjuder studentpriser (speciellt i kårhuset). På staden finns det dessutom billiga restauranger med ändå goda mat. Det finns dessutom appar eller hemsidor som erbjuder studentrabatter eller kuponger. Dessa appar så som Student Beans och Unidays kan man registrera sig som student och få olika erbjudanden precis som Mecenat (man kan få 6 månaders gratis Amazon Prime genom Unidays). Vill man resa runt Storbritannien är det även bra att skaffa sig en Railcard. För en viss summa, får man 30% rabatt på tågresor som man bokar med det på ett helt år. Min Railcard kostade £30 men har använt det ganska mycket att jag har sparat mer än vad det kostade.

Kortsagt så är mitt spartips att utnyttja studentrabatter som erbjuds. Kolla om butiker (online eller fysiska) erbjuder studentrabatter. Newcastle är en studentstad och har därför flera ställen som erbjuder det. Behöver man saker för hemmet är det bra att köpa begagnat eller på billigare affärer då

man ändå inte kommer bo där länge. Det är så klart också bra att spara regelbundet. Det är alltid bra att ha en buffert för oförutsägbara händelser som till exempel ett pandemiutbrott som behöver en att åka hem inom kortvarsel.

Boende

Universitet erbjuder lediga boenden i olika former. Det mest vanliga och populära är kollektivboenden där man oftast bor i en stor lägenhet med flera rum tillsammans med andra studenter. Vid antagning till universitetet får man flera informationsmejl inklusive info om universitetets egna studentbostäder som man kan söka sig till. Observera att hyran oftast står per vecka istället för månad.

När jag fick information och inbjudan att registrera mig till studentbostadsportalen gjorde jag det omedelbart och började även kolla på bostäderna som fanns. Uppläggen är lite annorlunda jämfört med studentbostäder i Stockholm. Priset varierar beroende på olika tillägg i bostaden. Dessa tillägg är till exempel: egen toa, egen dusch och även om man vill inkludera måltider (kallas "catering"). Med stadig kontakt med min vän som också skulle till Newcastle, hade vi bestämt att kolla även privata ägda studentbostäder, vilka finns massor i Newcastle.

Det finns så klart båda för- och nackdelar med båda former av bostäder. Privata bostäder erbjuder till exempel fler "service" som till exempel reception, gym och 24/7 säkerhet. Dessa hus är dessutom relativt nybyggda och rummen är därmed mycket fräscha. Nackdelen är att dessa bostäder ligger oftast en bit ifrån campusen. Med campusboenden är det så klart en fördel att de ligger inom campusområdet och relativt billiga beroende på hur länge man vill hyra boendet. Diskussionen var mellan dessa typer av boenden men till slut valde vi en privatägd studentbostad. Detta var pga att campusbostäder kostade mer än privata och erbjuder mindre funktioner. Rummet som jag hyrde till exempel var en etta, med egen dusch och toa, samt ett pentry och så klart de additionella service som nämndes ovan. Bostadshuset vi bodde i heter The Shield och ligger ca 1 km lite utanför campusområden. Fortfarande ett promenadvstånd till och från universitet, området där huset ligger är också nära centrum (man passerar förbi den på väg till skolan) och i närheten av ett apotek och en liten mataffär. Promenerar man söderut så hamnar vid Quayside där Newcastles berömda Millenium Bridge ligger.

Campusbostäder kostade £28 mer per månad och då delar man kök, dusch och toa med andra. En stor fördel med att bo kollektivt som jag insåg efter ett tag var faktiskt just att man bor med andra personer. Med det kan man därför lär känner fler människor som inte nödvändigtvis går i samma program som en. Det kan vara ett bra sätt att lär känna fler folk i en främmande stad där man inte känner någon.

Bostäder i Newcastle kan vara mycket billiga. Med samtal med andra klasskompisar upptäckte jag att hyran kan vara så låg som £26 i veckan! Jämför med vår £130 i veckan så är det så klart ett föredrag. Så låga priser är dock inte möjliga för kortsiktiga vistelser. Priset varierar därmed beroende på bindningstiden.

Ett litet problem som vi stötte på var betalningsformen för boendet. Studentbostadsföretagen föredrar långa vistelser och helst minst ett helt år. Priset för vår vistelse var ganska låg med tanke på alla förmåner som ingick, däremot upptäckte vi att hyran skulle betalas i klumpsumma inför flytten. Detta var ganska svårt med tanke på hur mycket det var och att CSN kommer månadsvis. Lösningen var att ta kontakt med dem och visa CSN:s beslut och utbetalningsplan. Vi kom därför överens om att betala var femte vecka istället för en klumpsumma i början. Detta blev också till vår fördel då vi var osäkra på hur länge vi ville stanna kvar efter terminen och ville ha en viss flexibilitet. Dessutom var vi tvungna att avbryta vistelsen när vi åkte hem till Sverige i Mars och behövde därmed inte betala de kommande obetalda förbokade veckorna.

Universitetet och studierna

Newcastle University är ett ganska stort universitet i Staden Newcastle Upon Tyne. Kategoriserar som en "red brick university", Newcastle University erbjuder flera program från estetiska ämnen till naturvetenskap och teknik. Campusområden består av flera byggnader (som på KTH) där olika program har sin egen byggnad. Arkitekturprogrammet är bland de äldsta program som finns i universitetet och därmed har bland de äldsta byggnaderna. Detta gör att lokalerna i byggnaden inte längre är anpassade till dagens arkitekturundervisning. Ritsalarna delas mellan olika studios men storleken gör att det har blivit trångt på grund av modeller och liknande. Det är såklart en stor skillnad från vad jag har varit van vid på nya arkitekturskolan, men det har däremot inte påverkat min upplevelse där särskilt mycket. Lärarna gör så gott dem kan och driver handledningarna i mindre och tystare lokaler i skolan. Föreläsningarna hålls på de större utställningssalarna, men oftast på bokade föreläsningssalar i en annan byggnad med lämpliga utrusningar (bord och terrasserade sittplatser). Skolan har sin egen verkstad också. Förutom träverkstan och gjutningsrum så har dem även en metallverkstad och har lasersärare och 3D-skrivare. På verkstan kan man köpa trä som modellmaterial billigt.

Hur arkitekturutbildningen ser ut är inte helt annorlunda från KTH. Man har arkitekturprojekt som huvudkurs, där man tilldelas i studios med ungefär 15-20 studenter och 2 eller 3 handledare. Som på KTH så består studion av både femmor och sexor (motsvarande fyror och femmor på KTH). En vanlig dag kunde börja med en föreläsning som hölls på en föreläsningssal i en annan byggnad. Därefter man tar man en tidig lunch och sedan på eftermiddag arbetar man med sitt projekt tills man är nöjd för dagen.

På måndagar har vi dessutom vår andra kurs som börjar kl 13. Oftast tar vi sovmorgon eller går till skolan för att arbeta lite och sedan ta lunch innan vi går till andra kursen. Oftast är det ett studiebesök och möts därför på en mötesplats och därefter gå vidare med besöket.

Vissa dagar har man handledningar och då går man till skolan och arbetar med projektet tills man får sin handledning. På andra dagar där det inte finns något schemalagt går man oftast bara till skolan för att jobba med projektet och sedan gå hem, kanske förbi en mataffär och handla lite innan man går vidare hem och laga middag och matlådor.

Kurserna var på engelska och om man behöver assistans med språket så finns det hjälp man kan få.

Kurser

Valet av kurser var ganska enkelt. KTH Arkitekturskolan kräver att man läser en kurs med arkitekturprojekt, och därefter får man välja sekundära kurser relaterade till arkitektur. Vid ansökan till Newcastle University och Erasmus kollade vi genom kurserna som universitetet har. Huvudkursen Arkitekturprojekt var värd 40 ECTS eller 20 HP. Valet på resterande 10 HP blev dock lite mer utmanande. Preliminärt valde vi en kurs på 10 poäng som heter Cities and Culture vilket är en urbandesignkurs och ingår en obligatorisk resa till en europeisk stad. Problemet dök upp när vi kom dit och visade sig att resan skulle vara i Milano och att det skulle ske två veckor efter vår ankomst. Kursansvariga rådde oss då att kolla upp och boka resan omedelbart (bland annat kostnaderna) framför allt för att det sammanfaller med Milano Fashion Week. Detta betyder att priser på resor och boende där var mycket högre än vanligt. Hon tillade dessutom att det helt förstäligt om vi ville byta till en annan kurs och tipsade dessutom en annan liknande kurs fast mer lokalbaserad.

Byte till en annan kurs var inte helt komplicerat. Vi pratade med universitetets utbytesansvariga (som signerade vår Learning Agreement) och blev informerad att valet på kurser var fri och att vi kunde välja vilken kurs som helst med hans godkännande. Däremot måste vi tänka efter att kursen ska kunna tillgodoräknas på KTH. Genom att kolla på universitetets kurskatalog, valde vi flera kurser som var intressanta och dessutom arkitekturrelaterade. Bland alternativen var flera kurser på 5 HP och 10 HP. Vi insåg direkt att det skulle vara enklare att välja en kurs på 10 poäng då kurserna läser man parallellt

till skillnad från KTH (eller andra svenska universitet). Genom att ta kontakt med Martin Sjöstrand, KTH arkitekturskolans utbytesansvariga, så kom vi överens vilka kurser som kunde tillgodoräknas. Vi valde till slut en annan urbandesignkurs på 10 HP (eller 20 ECTS) som heter Critical and Applied Perspectives on Heritage Practice. Det visade det sig dessutom att det var den enda kursen kvar som gick att välja då flera kurser var endast valbara eller behöver ha börjat redan i höstas.

Universitet erbjuder massa kurser som man kan välja att läsa. Däremot måste man tänka efter dess relevans till programmet så att det ska kunna tillgodoräknas. Kurser som var tillgängliga varierar dessutom beroende vilken termin man är där. Höstterminen har fler kurser man kan välja mellan jämfört med vårterminen. Våra alternativ vid vår studieperiod där var därmed mycket begränsade.

Arkitekturprojekt, som på KTH är en kurs där man arbetar med ett projekt under hela terminen. Det är också den som bestämmer vilken studio man tillhör i. Valet på studio i vårt fall var däremot inte fri på grund av att vi var där på vårterminen. Likt KTH väljer man studios i hösten. Vi blev därmed fördelade i studios som inte var fulla än eller hade studenter som har åkt iväg på utbyte. Jag och Hagob hamnade i samma studio, Archiving the City då de hade fler platser kvar.

När det gäller projektet så är det ganska annorlunda än på KTH. Projektet och dess upplägg varierar mellan studiosarna. I vår studio började det med flera studier på Edinburgh i höstas som man fick fortsätta arbeta med i våren. De var dock väldigt förståeliga med vår situation som utbytesstudent. Projektet började dessutom med en resa till Aten första veckan av terminen och informationen om det fick vi inte i början. Vi följde därför inte med. Likt upplägg i hösten var resans syfte att undersöka staden som möjlig kandidat för sitt eget projekts kontext. Därefter fick man ändå välja vilken av de två städerna man vill fortsätta arbeta med; om vill stanna och fortsätta arbeta med sitt projekt i Edinburgh eller börja på nytt med Aten. Jag och Hagob hade i princip inget annat val än Edinburgh men tyckte däremot att det var ett bra tillfälle att besöka andra städer i Storbritannien. Vi fick dessutom studierna som andra hade gjort på staden i höstas och behövde inte göra en lika utförlig undersökning på staden.

Kursens upplägg var annorlunda än på KTH. Genom våra studier och analys på valda kontext fick vi komma på program och tomt. Jag tyckte att det var väldigt likt masters examensarbete. Jag är osäker om alla projekt har det upplägget då vi (jag och Hagob) också fick förra årets projektbeskrivning för att underlätta vår process då vi inte hade tid för en så stor undersökning. Där står det bland annat ett ganska generellt program och ett föreslaget område där man kan välja sin tomt. Under vårt besök till Edinburgh med en av våra studiolärare som var kvar vi dessutom några förslag på tomter som vi kunde arbeta med. Projektet därefter gick vidare till att bestämma sig för ett program med hjälp av små undersökningar på staden, och sedan arbeta vidare liksom vi brukade göra på KTH. Resultatet och mängden arbete på projektet tyckte vi påminna oss om vårt kandidatarbete. Förutom presentationsmaterial så inkluderade kravet dessutom en arbetsportfölj för allt man har gjort under året plus en rapport. Portföljen och rapporten var de andra inlämningskraven och basis för betygen. I slutet av terminen behöver man därför ha gjort klart slutpresentationen, inklusive ritningar och modeller, portföljen och rapporten.

Critical and Applied Perspectives on Heritage Practice var en ganska annorlunda kurs. Det består egentligen av två kurser på 5 HP var och hade två inlämningskrav. Den andra delen av kursen gör man om vill läsa hela 10 HP, vilket vi behövde. Kursen går ut på att besöka gamla byggnader med brittiskarvsvärde. Det kunde vara byggnader eller områden i kulturbyggnadslistan eller anses vara kulturellt relevanta. Studiebesöken gjorde man en gång i veckan tillsammans med kursansvariga och platsens kontaktperson där vi bland annat har besökt Durham (domkyrkan där var en av inspelningsplatserna för Harry Potter filmerna), bostadsområdet Byker (ritades av Erskine), Sunderland, Newcastles historiska område Grainger Town, osv. Byggnaderna och besöken kategoriserades dessutom i olika teman (UNESCO världsarv, modernismens arv, osv.) och därefter fick man skriva en text på minst 3000 ord på det temat man har valt. Detta var inlämningskravet för kursens första 5 HP. Resterande 5 HP var ett grupprojeckt. Av ca 15 studenter i hela kursen, skulle jag, Hagob, och två till som studerar urbandesign, arbeta med projektet. Det gick ut på att arbeta

tillsammans med en rapport för att hjälpa en förening som arbetar med regenerationen av staden Sunderland. Projektet innebar arkivering av historiska kartor, bilder och att undersöka oberoende utvecklingar på staden. Det skulle dessutom ingå intervjuer och möten med olika aktörer på staden som ska till slut samlas in i en gemensam rapport.

Ca mitten av mars fick vi besked från universitet att de skulle stänga skollokaler till följd av Covid-19. Med oro för att landet skulle gå i lockdown snart och Sverige skulle stänga sina gränser, åkte jag och Hagob hem till Sverige. Både KTH och Newcastle University var däremot väldigt hjälpsamma och förståeliga. Vi informerade våra lärare och båda universiteten att vi måste hem till Sverige. Vi var dock fortfarande registrerade hos Newcastle University och fick fortsätta vårt arbete på distans. Vi hade handledningar genom Zoom och dessutom hade dem ställt in inlämningsdatumerna till mitten av juni istället för slutet av maj. Slutpresentationen blev mer som en sista review likt den vi hade i mitten av terminen, där ritningarna inte behövde vara helt färdiga och modeller inte så nödvändiga. Allting fick vi göra genom verktyg och material som vi hade tillgängliga för oss. I retrospektiv så var att arbeta hemma väldigt svårt. Man saknade verktyg så som verkstan och kontakt med andra i sin studio för att byta idéer. Universitet har dock gjort så mycket de kunde för att underlätta för oss studenter genom att flytta på deadlines och göra vissa saker tillgängliga på nätet.

Den andra kusen fick vi också fortsätta arbeta på distans. Likt projektet var flera inplanerade besök inställda. Individuella rapporten fick vi arbeta med hemifrån vilket var lite av en utmaning för mig då böcker som jag behövde var jag tvungen att lämna tillbaka till biblioteket. Det betydde därför att textkällorna berodde på vad som finns tillgängligt online, både på bibliotekets online portal och andra hemsidor. Grupprojektet var det som påverkades mest. Efter vårt första besök på Sunderland var det planerat att vi skulle åka dit igen och möta personer som var relevanta för stadens regeneration. Detta ställdes in. Allt arbete genomfördes då helt och hållet digitalt och online. Vi hade ett fåtal videokonferenser med relevanta personer men arbetet var ändå mycket begränsat. Läraren var dock mycket förståelig och erbjöd dessutom att flytta på deadline. Vi tackade nej dock för det mesta för att, för min och Hagobs del, vi ville vara klara med kursen och koncentrera oss i våra arkitekturprojekt. De andra höll med också och ville bara göra klart kursen så fort som möjligt.

Staden och landet

Newcastle Upon Tyne är en relativt liten stad i brittisk kontext. Nästan allting är därför i princip promenadavstånd. Storbritannien är dessutom ganska intressant i sig. Som ett europeiskt land så det ganska likt Sverige ändå men skillnader finns så klart. Bland de första skillnaderna vi upplevde var maten. Det finns saker i mataffären som inte finns i svenska butiker och tvärtom. Vissa saker var till och med billigare.

En annan skillnad som vi förväntade oss men ändå hade tagit lång tid att vänja sig var vilken sida man kör på. Det var till exempel lite förvirrande när man går över vägen och måste komma ihåg att man ska kolla på höger först. Det roligaste kanske med det var när man åker bil och sitter på framsätet och tror hela tiden att man kör på fel sida och håller på att krocka med en bil som kör motsatta riktningen.

Kulturellt så hade vi förväntat oss och känner till det mesta. Det som kanske var mest utmanande var språket. De flesta som går på universitet kommer inte från området och talade därför i olika dialekter. De flesta var lätta att förstå men det fanns vissa som talar i en dialekt som man inte är bekant med. Det leder oftast till att man missar vissa ord de säger och hoppas bara på att förstå sammanhanget. Det var likadant med gästföreläsare där några stycken kan lätt prata för fort i en dialekt som man inte känner igen. När man pratar själv, speciellt när det gäller projektet så håller man dessutom på att glömma bort engelska motsvarande på vissa svenska begrepp. Det kunde ställa till ibland men inget stort problem.

Märkligt nog så har vi inte träffat på så många personer som talar den lokala dialekten Geordie. I vissa tillfällen kanske på frisören eller krogen, men inte så vanligt på universitetsområden. Det kan bero på att de flesta som bor i Newcastle är studenter som oftast kommer från andra delar av landet.

En stor skillnad från Sverige som kan vara bra att känna till om man vill åka runt Storbritannien är deras transportsystem. Lokalt så finns det fyra olika bussbolag som kör i olika linjer och ett litet tunnelbanesystem. Man behöver därför veta vilken buss som åker till det stället man vill åka till. Det finns ingen gemensam app liknande SL som gör sökningen enklare. Dessutom så är bilkulturen i staden mycket omfattande och del flesta äger och kör bilar när de behöver ta sig någonstans. Det finns även platser där det inte ligger någon busshållplats tillräckligt nära, å andra sidan så är Uber ganska billigt.

När det gäller tåg så finns det också flera bolag där vissa kör i samma sträcka. Det finns dessutom en hemsida och app där man kan boka eller kolla resor för samtliga tågbolag. Beroende på vart man ska åka till så kan priset variera ganska mycket beroende på avgångstiden, avståndet, och även hur långt fram du tänker dig åka. Det är därför bra att boka längre resor i god tid.

Newcastle ligger också ganska nära gränsen till Skottland. I närheten finns även andra städer med historiska bakgrund och ganska kända turistmål. Durham som nämndes ovan, är bara en kort tågresor från Newcastle. Edinburgh ligger också endast ca en och en halv timme med tåg som kör flera gånger per dag. Längst Newcastle-Edinburgh linjen finns även Berwick-upon-Tweed.

Centrala Newcastle ligger dessutom endast några tunnelbana stationer till mynningen av floden Tyne. Nordostkusten, som fortfarande är del av Newcastle är i sig en liten kuststad med sandstrand där man kan surfa. Det är också hemma till en av landets bästa Fish and Chips restaurang vilket jag har glömt vad den heter och inte heller ha hunnit besöka. Tanken var att åka dit i våren när det är fint ute.

Fritid och sociala aktiviteter

Newcastle erbjuder flera aktiviteter. Oftast efter en handledning eller presentationen burkar man gå till någon pub (som staden har massor av). Alkoholkulturen är nästan likt Sveriges, men billigare. Man kan köpa alkohol i vanliga mataffärer och barer. Klubbar har olika erbjudande som gör att alkohol blir billigare. På helger brukade vi träffa skolkompisar på fester eller liknande.

Vi har dessutom tagit möjligheten att utforska närliggande städer och har varit i Edinburgh ett par gånger. Dessutom hade vi inplanerade resor till andra städer som London och Berwick men ställdes in. Newcastle dessutom har ett stort stadscentrum där en stor galleria ligger. Några gånger har man då varit där för att handla eller kolla runt. Där finns det även ett fotbollsstadium som reflekterar stadens starka fotbollskultur och är hemma till lokala laget Newcastle United FC.

På andra sidan floden ligger Gateshead som man kan jämföra med Barkarby centrum. Det är ett område med flera affärer och lagerhus. Där finns det också en stor galleria och biograf med IMAX biosalong. Vill man storhandla eller handla på IKEA så är Gateshead the place to be.

Universitet anordnar också olika aktiviteter som man fick vara med. För oss utbytesstudenter fanns det möjligheter för att åka till andra städer tillsammans för en viss summa (transport och eventuella inträdesavgifter ingår). Under de sista veckorna vi var där så hade vi även planerat in en resa till Edinburgh tillsammans med flera skolkompisar för att stödja vårt universitets fotbollslag på en match mot ett annat universitet. Förutom generella evenemang som studentkåren anordnar finns även organisationer som man kan gå med för en viss avgift. Dessa organisationer, har olika aktiviteter som man är med. Det kan vara sport, diskussioner, eller andra aktiviteter.

Newcastle i sig är en mycket trevlig stad med mycket trevliga människor. Går man vilse eller behöver lite hjälp så är människorna väldigt hjälpsamma. Det är också en levande stad med mycket aktivt dagsaktiviteter liksom nattliv. Det finns flera restauranger man kan välja mellan om vill äta ute. Som

icke-lokalbo finns det intressanta platser man kan utforska, och som Stockholm så är det nästan pinsamt att säga att man inte har något att göra när staden erbjuder så mycket. s

Rekommendationer och övriga reflektioner

Min tid i Newcastle, trots oväntad kort, har varit mycket trevligt. Jag har träffat och lärt känna många som jag har kontinuerligt kontakt med. Jag har sett mycket av nordost England och trivdes väldigt bra där med! Så klart fanns det saker som jag önskade hinna göra innan jag var tvungen att åka hem till Sverige, men detta betyder inte att man inte får chansen igen. Kompisar man har träffat där vill man träffa igen antingen där eller om de kommer på besök till Sverige, och nästa gång jag befinner mig i Newcastle så ska jag utan tvivel göra de sakerna jag missade.

Tips:

1. Det är enklast att flyga direkt till Newcastle flygplats trots att det kan förekomma byte. Det är enklare än att släpa tunga resväskor på tågstationer.
2. Ta tilläggs lån på CSC och kolla vilka andra CSN lån du är berättigad för. CSN är ändå ett schysst lån.
3. Vill man resa runt Storbritannien så borde man skaffa sig en Railcard. Priset varierar med ålder men är man 25 och under så kostar det bara £30 och ger dig 30% rabatt på varje tågresa. Kostnaden kommer du tjäna tillbaka efter bara ungefär två resor. Det gäller dessutom ett helt år.
4. Kolla universitetets tillgängliga bostäder men även privata. Privata studentbostäder erbjuder mycket och kan vara billigare, men tänk också på vilken sorts upplevelse du vill ha (se Boende).
5. Ha en mapp i mobilen för UK-appar. Vad mataffärerna där saknar på kalla såssortiment kompenserar dem med appar för olika funktioner.
6. På tal om appar, ladda ner och registrera till appar och tjänster för studenterbjudanden. Som på Mecenat, där får man rabatter hos diverse butiker, även sex månaders gratis Amazon Prime.
7. Det mesta av affärerna (även bussar) tar kortbetalning. Ha dock lite kontanter i fickan i fall det behövs.
8. Vissa butiker har studentrabatt om man visar studentidentifikation.
9. Kolla om det inte finns stor risk för ett pandemiutbrott.
10. Ha kul!